

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

info@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16.12.2020

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Окружного адміністративного суду міста Києва
Бояринцевої Марини Анатоліївни
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду міста Києва Бояринцеву Марину Анатоліївну (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускала дії, обумовлені політичними мотивами та корпоративною солідарністю.

Суддя вчинила дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя та не доклала зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.

Суддя не реагувала на відомі їй випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривала таку поведінку або відомі їй факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п.3, підпункт 4.13 п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Національне антикорупційне бюро України (далі - НАБУ) проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та низки суддів Окружного адміністративного суду м.Києва (далі - ОАСК), які мають ознаки тяжких злочинів - створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність Вищої кваліфікаційної комісії суддів (далі - ВККС), втручання у діяльність судових органів. У межах цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще 6-ти суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови ОАСК Павла Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів та третіх осіб, протиправний вплив на Вищу раду правосуддя, ВККС, Конституційний Суд України та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс та величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ [висловився](#) Пленум Верховного Суду, який практично одноголосно зазначив: *“судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду”*.

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою *“Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського”*, яке підписане *“судді Окружного адміністративного суду міста Києва”*. З нього випливає, що це звернення є реакцією **усього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр 7-ми суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема є такі тези:

“Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного - призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над українською державою та її владними органами”.

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у дусі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над українською державою із-за кордону.

Окрім надуманості цієї тези така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено у Конституції, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні вказано таке:

“Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я - справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення”.

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування у цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко відповідно до ст. 290 КПК ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. А отже справа не “похована” і не проходила “юридичну перевірку”.

У публічному доступі немає інформації щодо особистої позиції судді, а отже, зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, як те, що суддя не бачить проблем у тому, що зафіксовано на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав “захопити судову владу”.

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45-46 Висновку КРЄС № 21 (2018) кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але і за судову владу в цілому. Судді, як представники державної влади, зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема, про корупційні дії, вчинені колегами.

1.2. Одразу [30 суддів](#) ОАСК, серед яких була і Бояринцева М.А., 17.04.2019 не з'явилися на іспит до ВККС через тимчасову непрацездатність.

З [оприлюднених](#) на офіційному сайті НАБУ записів з кабінету голови ОАСК Павла Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій, випливає, що така неявка була узгоджена серед суддів за рекомендацією Павла Вовка з метою зриву кваліфікаційного оцінювання суддів цього суду. Це є логічним продовженням його дій, спрямованих на блокування роботи ВККС, і саботажу кваліфікаційного оцінювання.

У зв'язку з цим існують обґрунтовані сумніви, що суддя дійсно не могла з'явитися на іспит, а її дії з погляду стороннього спостерігача виглядають як активна підтримка незаконних дій Павла Вовка та інших суддів ОАСК.

2. Суддя безпідставно не задекларувала своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижила його обсяг і (або) вартість, або безпідставно не подала інформацію для декларування членом сім'ї.

(підпункти 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Згідно з майновою декларацією за [2019](#) рік, 26.06.2019 чоловік судді набув у власність автомобіль Mercedes-Benz Vito 2014 р.в. із задекларованою вартістю 50 000 грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ становило 1 909 доларів США. Водночас, відповідно до оголошень на спеціалізованому сайті із продажу транспортних засобів, ринкова вартість автомобілів аналогічної марки, моделі та року випуску на сьогодні становить від [12 600](#) до [24 200](#) доларів США.

2.2. Згідно з даними [досьє](#) та майнової декларації за [2015](#) рік, впродовж 2005-2012 років суддя та її чоловік набули у власність наступне майно:

- 25.11.2005 житловий будинок у м.Приморськ Приморського району Запорізької області, загальною площею 75,9 кв.м, придбаний за договором купівлі-продажу за 55 000 грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ на той час становило 10 891 доларів США;
- 18.07.2006 металевий гаражний бокс в кооперативі по будівництву та експлуатації індивідуальних гаражів "Промбудівець", загальною площею 18 кв.м, придбаний за 16 510 грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ на той час становило 3 269 доларів США;
- 24.04.2007 квартиру у м.Запоріжжя, загальною площею 111,5 кв.м, придбану за 909 000 грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ на той час становило 180 000 доларів США;
- 10.04.2008 автомобіль MITSUBISHI L 200, придбаний чоловіком судді (вартість у досьє не вказана, однак у [2013](#) році чоловік ймовірно відчужив це авто за 160 тис грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ на той час становило 20 025 доларів США);
- 01.11.2010 автомобіль Ford Kuga Titanium 2010 р.в., придбаний за 274 800 грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ на той час становило 34 741 долар США;

- 04.12.2012 автомобіль Mini Cooper S Countryman ALL4 2012 р.в., придбаний чоловіком судді за 397 378 грн, що за офіційним [курсом](#) НБУ на той час становило 49 734 долари США.

Таким чином, сукупна вартість набуто у власність суддею та її чоловіком майна за 2005-2012 роки становила щонайменше 298 660 доларів США.

Відповідно до інформації про трудову діяльність судді, яка відображена у її трудовій книжці (арк.75 [досьє](#)) та [автобіографії](#), суддя майже все своє життя працювала у судовій системі:

- з 06.08.1993 по 22.03.1994 — секретар судового засідання у Запорізькому обласному суді;
- 01.03.1994 по 30.06.1999 — навчання у Запорізькому державному університеті;
- 01.07.1999 31.01.2000 — юрисконсульт підприємства благодійного фонду;
- 01.12.2001 по 10.01.2007 — помічниця судді Господарського суду м.Києва;
- 22.02.2003 по 22.03.2003 — головний юрисконсульт ТОВ “Сварог Ессет Менеджмент”;
- 28.03.2007 по 01.07.2009 — помічниця судді ОАСК;
- 21.09.2009 по 25.10.2010 — помічниця судді Вищого адміністративного суду України;
- з 14.12.2010 по т.ч. — суддя ОАСК.

У досьє відсутні відомості про трудову діяльність чоловіка судді, однак відповідно до декларації родинних зв'язків за [2012-2016](#) роки, чоловік судді з 2011 до 2015 року також працював на державній службі на посаді заступника керівника секретаріату Вищої ради юстиції.

У Громадської ради доброчесності відсутні відомості про доходи судді та її чоловіка до 2012 року, однак сукупний їх дохід за 2012-2017 роки становив всього 776 783 грн доходу судді та 482 513 доходу її чоловіка. При цьому дохід чоловіка за 2015-2017 роки становив всього 65 545 грн, із яких 42 873 грн склала допомога по безробіттю.

Враховуючи наявні відомості про трудову діяльність судді та її чоловіка, а також інформацію про їх доходи протягом наступних шести років, що йдуть за періодом набуття вказаного майна у власність, існує обґрунтований сумнів у достатності доходів судді та її чоловіка для здійснення таких витрат.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка може вплинути на оцінку судді за критеріями доброчесності та професійної етики і потребує пояснення судді.

Згідно з [публікацією](#) видання “Наші гроші” під назвою “Суд зобов’язав Держгеондара розширити «прокладці» газове родовище зі схеми Ставицького-Фукса”, 12.10.2020 суддя ухвалила [рішення](#), яким зобов’язала Державну службу геології та надр видати наказ про надання ТОВ «Юноліт Ойл» спецдозволу про розширення меж користування надрами на Фльорівсько-Ювілейній площі. У публікації зазначено, що Міністерство енергетики та захисту довкілля України раніше повернуло документи ТОВ «Юноліт Ойл», оскільки поданий пакет документів нібито не відповідав Порядку надання спецдозволів (не співпадали координати родовища в різних документах). У рішенні судді також зазначено, що зауваження Міністерства енергетики та захисту довкілля України могло бути підставою для відмови у наданні дозволу, а не для повернення заяви. Наріз у справі триває стадія апеляційного оскарження.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надала контактної інформації. Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 8-ма голосами з 12 голосів членів Ради. Маселко Роман, Куйбіда Роман та Жернаков Михайло заявили про самовідвід.

У голосуванні взяли участь 8 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Марчук Антон
- 4) Моторевська Євгенія
- 5) Мелких Едуард
- 6) Соколенко Наталія
- 7) Чижик Галина
- 8) Шепель Тарас

Координатор
Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)